

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. София, 09.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в
публично заседание на 20.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **11391** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на М. С., гражданин на А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, Национален център за бежанци чрез адв. С. Д. срещу РЕШЕНИЕ № 710 от 16.10.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на осн. чл. 75, ал. 1, т. 2 , вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че в оспорения акт не са изяснени всички факти по неговия случай и не е обсъдена актуалната обстановка в страната му на произход. Посочва, че административният орган не са позовава на актуална информацията относно обстановката в И.. Пзовава се на тълкуването на разпоредбата на чл.15(С) от Директива 2004/28/ЕО, дадено с решение от 17.02.2009 г. на СЕО по дело № С-465/07 г., поради многобройните бомбени атентати с десетки цивилни жертви. Жалбоподателят поддържа, че се страхува за живота си, поради етническия си произход на хазарец и политическите си убеждения. Жалбоподателят претендира съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 710 от 16.10.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС. Ответникът председател на Държавна агенция за бежанците оспорва жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че М. С. е гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], с етническа принадлежност – хазара, вероизповедание – мюсюлманин - шиит, неженен.

За първи път чужденецът е подал молба за закрила на 22.11.2000г., в която посочва, че напуснал държавата си заради жестокостта на талибаните. При първоначалното интервю, проведено с него на 22.11.2000г., жалбоподателят е заявил, че е напуснал страната заради войната, като е влязъл в Б. нелегално на 15.11.2000г. Същото потвърждава в интервю от 04.12.2000г. – в А. нямало условия за живот и не можело да се живее свободно, нямало работа. Жалбоподателят изрично е заявил в интервюто от 04.12.2000г., че няма други причини да напусне А.. Постановено е решение № 3821 от 14.05.2001г. на председателя на Агенцията за бежанци, с което е отказан статут на бежанец. Административният орган е приел, че жалбоподателят е типичен пример на икономически мигрант, който е напуснал страната си доброволно с цел да се засели другаде по чисто икономически съображения. Решение № 3821 от 14.05.2001г. е влязло в сила на 05.06.2002г. след съдебното му обжалване.

Чужденецът е подал втора молба от 05.03.03г., в която посочва, че желае да получи документи докато „нещата в А. се оправят”. На проведеното на 06.03.2003г. интервю е заявил, че е напуснал А. през 1997г. заради войната, липсата на спокойствие и сигурност. Споменава, че се е сражавал на страната на партия „Х.-и- У.” и ако се върне в А. се страхува от отмъщение. Постановено е решение № 232 от 06.03.03г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Решение № 232 от 06.03.03г. е влязло в сила на 23.04.2003г. след съдебно обжалване.

Жалбоподателят е подал трета молба от 17.04.2006г., в която посочва, че е напуснал заради войната. В проведено на 18.04.2006г. интервю е заявил, че харесва живота в Б. и работи от три години като „шивач” със заплата от 400 лв. Иска да остане в Б., за да работи и да създаде семейство. Постановено е решение № 228 от 22.06.2006г. на председателя на ДАБ, с което производството е прекратено на основание чл.78 вр. чл.16, т.9 ЗУБ. Решение № 228/22.06.06г. е влязло в сила на 03.07.2007г. след съдебно обжалване.

Чужденецът е подал четвърта молба от 22.08.07г., в която заявява, че желае да получи документи, за да уреди живота и работата си. В интервю от 23.08.2007г. е заявил, че в А. не притежава нищо. В родния му [населено място] непрекъснато загивали хора. Постановено е решение № УП - 99 от 23.08.07г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Решение № 232 от 06.03.03г. е влязло в сила на 23.04.2003г. след съдебно обжалване.

Жалбоподателят е подал пета молба от 25.03.2008г., в която посочва, че иска документи, за да живее спокойно. Постановено е решение № УП - 39 от 27.03.08г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Решение № 232 от 06.03.03г. е влязло в сила на 23.04.2003г. след съдебно обжалване. Решението е влязло в сила на 14.02.2008г. след съдебно обжалване. С решение № 814/15.08.08г. на АССГ, 12 състав по

адм.д.№ 2121/2008г. е отменено решение № УП-39 от 27.03.08г. и преписката е върната на административния орган за постановяване на ново решение по молбата на жалбоподателя за статут от 19.03.2008г. В интервю от 19.09.08г. жалбоподателят заявява, че е бил арестуван от талибаните и един месец е бил държан в затвора, където му счупили пръста. Постановено е решение № 221/06.07.09г. на председателя на ДАБ, с което молбата за статут е отхвърлена. Решение № 221/06.07.09г. е отменено с решение № 7562/08.06.2010г. на ВАС, III отделение, по адм.д.№ 9818/2009г. и преписката отново е върната на административния орган. Постановено е решение № УП - 81 от 17.06.2010г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Решение № УП - 81 от 17.06.2010г. е отменено с решение № 2914/15.09.2010г. на АССГ, 7 състав по адм.д.№ 4811/2010г. и преписката е върната на органа за ново произнасяне. Постановено е решение № УП - 132 от 20.09.2010г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. С решение № 160 от 07.02.2011г. на Административен съд – Пловдив, 15 състав по адм.д.№ 2043/2010г. е отхвърлена жалбата срещу решение № УП - 132 от 20.09.2010г.

Жалбоподателят е подал шеста поред молба за закрила от 22.02.2011г. Чужденецът е регистриран на 16.05.2011г. и с него е проведено интервю на 17.05.2011г. Постановено е решение № УП - 82 от 18.05.2011г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 3562 от 18.07.2011г. на АССГ, 11 състав по адм.д.№ 4734/2011г. е отменено решение № УП-82/18.05.2011г. на интервюиращ орган при ДАБ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Съдът е приел, че в производството по произнасяне по молба на чужденеца от 16.05.2011г. за статут по ЗУБ е допуснато съществено процесуално нарушение поради непроизнасяне по предходна молба за статут от 22.02.2011г. В интервю от 08.09.2011г. чужденецът заявява, че в дошъл в Б. нелегално през 2000г., тъй като в А. не било спокойно и всеки миг животът му бил застрашен. В интервю от 17.05.2011г. жалбоподателят посочва, че има врагове с А.. Поддържа, че желае от Б. да му се издадат документи за самоличност, за да може да живее легално и спокойно, тъй като от 12 години е в страната ни и животът му е минал тук. Същите обстоятелства потвърждава в съдебно заседание на 20.12.2012г.

Постановено е оспореното решение на председателя на ДАБ №710/16.10.2012 г., с което на осн. чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Ж. конвенция от 1951г. Административният орган е изложил мотиви, че спрямо жалбоподателя не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /СЕО/ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/1983 ЕО. Въз основа на справки вх.№ 01-4144/09.08.2012г. и вх.№ 2416/07.05.2012г., двете на Дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд“ административният орган е приел, че въпреки съществуването

на риск от извършване на бомбени атентати, насилието в А. не може да се определи като безогледно, тъй като терористичните актове са инцидентни актове на насилие и не могат да се определят като въоръжен конфликт.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 15.11.2012 г. Жалбата срещу него е подадена на 23.11.2012 г. - в преклузивния 14 дневен срок по чл.87 ЗУБ от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл. 145, ал.1, т.1 АПК индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Производството по общия ред е образувано на основание чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 ЗУБ. Оспореното решение е издадено от председателя на ДАБ при МС на Б. като компетентен орган. Същото е мотивирано съобразно чл.59, ал.2 АПК, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Страните не спорят, че кандидатът за статут по ЗУБ е подал „последваща молба” по смисъла на пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ - молба за предоставяне на статут в Р. Б., която чужденецът подава, след като има производството за предоставяне на статут в Р. Б., което е приключило с влязло в сила решение. Административният орган е изследвал в цялост наличието на предпоставките по чл.8 и чл.9 ЗУБ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, включително въз основа на актуални справки относно обстановката в А. вх.№ 01-4144/09.08.2012г. и вх.№ 2416/07.05.2012г., двете на Дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд”, което съдът намира за правилно и законосъобразно, с оглед гарантиране правото на защита на чужденеца при изследване и преценка на личната му бежанска история. Съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че двете справки не са актуални. Оспореното решение е от 16.10.2012г., като последната справка е от м.август 2012г. Няма данни за коренна промяна на обстановката в А. в периода 09.08.2012г. – 16.10.2012г.

Съдът приема, че правилно административният орган е отбелязал в оспореното решение, че в бежанската история на чужденеца се забелязват редица противоречия. В интервю от 06.03.03г. жалбоподателят е заявил, че е избягал от А. пред 1997г. и се страхува да се завърне, тъй като се е сражавал на страната на партия „Х.-и-У.”. В интервю от 27.04.2006г. посочва, че е напуснал А. през 1998г. и не желае да се върне там, тъй като е членувал в групировка „Х. – е – И.”. В интервю от 23.08.07г. заявява, че напуснал А. през 2000 г. В интервю от 27.03.08г. заявява, че баща му е починал, докато в съдебно заседание на 20.12.2012г. посочва, че баща му живее в А., но е много възрастен и жалбоподателят му помага с финансови средства. В същото интервю посочва, че е задържан веднъж от представители на движението „Х.”. Съгласно Регламент (ЕС) № 787/2010 на Комисията от 3 септември 2010 година за изменение за сто тридесет и четвърти път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на

Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с О. бен Л., мрежата на Ал К. и талибаните - "Н.-ul J. I. (или още: а) Н., б) Движение на ислямската свещена война, в) Н.-ul-J.-al I., г) Н.-al-J.-ul I., д) Н.-ul-J.-al-I., е) Н. ul J.-e-I., ж) Н.-ul-A., з) Н.) е създадено в А. през 1980 г. През 1993 г. се слива с Н. ul-M., за да формира Н. ul-A.. През 1997 г. се отделя от Н. UL-A. и възобновява предишното си име. Развива дейност в И., П. и А.. Т.е. в един случай чужденецът посочва, че членува в групировка „Х. – е – И.“, а в друг случай - че е задържан от същата групировка. Тези груби противоречия в бежанската история на чужденеца са указание за нейната недостоверност. Констатираните от органа фактически неточности се дължат изцяло на изложените лично от жалбоподателя факти при проведените с него интервюта. В края на всяко от интервютата се съдържа изричен текст, че интервюто е проведено на разбираем за чужденеца език, писменият му текст е прочетен на чужденеца и той няма възражения и допълнения към написаното. Както многократно посочва в интервютата си, жалбоподателят е напуснал А. заради войната и в търсене на работа, сигурност и спокойствие. Причината да подава молби за закрила по ЗУБ е да получи документи в страната ни, за да може да работи и да уреди живота си. Така изтъкнатата причина обаче не попада в определението за „бежанец“ по смисъла на чл.8 ЗУБ, нито за хуманитарен статут по чл.9 ЗУБ.

Разпоредбите на чл.8 и чл.9 ЗУБ дават легална дефиниция на основанията за предоставяне на статут на бежанец: когато чужденецът 1.основателно се страхува от 2. преследване поради 3. своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

- 1.смъртно наказание или екзекуция;
- 2.изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание;
- 3.тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Съдът приема, че спрямо жалбоподателя не е било осъществено преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини. От проведените интервюта става ясно, че той не е имал проблеми с официалните власти, не се доказва да е бил член на политическа партия или организация. Не се доказва преследване поради вероизповеданието му на шиит, нито поради хазарската му етническа принадлежност. Ето защо административният орган основателно е отказал да му предостави статут на бежанец. В случая не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, т. 1-2 от ЗУБ. В интервютата и в

подадената жалба, жалбоподателят не прави твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отношение в страната си на произход, поради което не може да се приеме, че спрямо чужденеца са налице основанията по чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Административният орган подробно е обсъдил наличието на основание за приложение на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ съобразно тълкуването, дадено в решение на СЕО от 17.02.2009 г. по дело C-465/07 M. E., N. E. срещу S. van J. на член 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година. В същото решение е прието, че :

- съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи;

- съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Съгласно чл.2, пар.”е” от Директива 2011/95/ЕС на Парламента и на Съвета от 13.12.2011г. (със срок на транспониране до 21.12.2013г.) „лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила“ означава граждани на трета държава или лице без гражданство, които не отговарят на условията за бежанец, но за които има сериозни основания да се смята, че ако бъдат изпратени обратно в държавата на произход, биха били изложени на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на член 15, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрилата на тази държава.

Видно от справка рег.№ 01-4144/09.08.2012г. на Дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд” на ДАБ екстремистките организации на талибаните са увеличили използването на импровизирани експлозивни устройства и координират атаките си чрез използване на самоубийствени бомбени атентати предимно в източните и южните части на страната. По данни на ООН през първите 10 месеца на годината (не е посочена конкретна година) са убити повече от 2400 цивилни, а 3800 са ранени, като 76 % от цивилните жертви са жертва на бунтовнически групи. В края на 2010г. самоубийствените атаки остават в границите на 2.8 атаки на седмица (почти през ден) в сравнение с 2009г., когато са били 2.6 атаки на седмица. Съгласно

справка рег.№ 2416 от 07.05.2012г. на Дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд” на ДАБ основна заплаха за състоянието на сигурността в А. остава заплахата от атентати в страната – срещу мисията на НАТО, срещу официалните власти и цивилни лица. Цитирани са случаи на самоубийствени атентати от 2012г.

Данните за продължаващи самоубийствени атентати в А. продължават да са актуални. По данни на news.bg от 09.07.2012г. талибани са предприели в афганистанския [населено място] масирана атака, при която са убити 23-ма души. Нападнати са държавни, полицейски и военни обекти, събщи на пресконференция управителят на провинция К.. Самоубийствените атентати са продължили през следващите няколко часа. Ранени са над 30 души, 18 от които са служители на реда, военни и цивилни. В изявление на талибаните си казва, че при нападенията, предприети от тях, са били убити „много чуждестранни и афганистански военни”. Според съобщението, днешната серия от терористични атаки е предприета в отговор на конференцията за А. в Я.. Според талибаните, участниците във форума целят да увековечат „чуждестранната окупация” в страната.

По данни на news.bg от 14.08.2012г. серия самоубийствени атаки са отнели живота на най-малко 27 души в А.. Говорителят на полицията в провинция Н. съобщил, че има поне 100 пострадали. По негова информация е имало серия от бомбени нападения в различни части на [населено място]. По данни на полицията при атаките са се взривили поне трима души, но са замесени и други атентатори. Агенцията определя атаката като най-кървавата от началото на годината и то станала в обичайно спокойната провинция Н.. Все още никой не е поел отговорност за взривовете, но агенцията отбелязва, че след изтеглянето на коалиционните сили от А. талибаните зачестили нападенията си. Преди дни трима американски войници бяха убити от въоръжен мъж, носещ униформа на афганистанската армия, в провинцията Х..

По данни на news.bg от 15.08.2012г. най-малко 9 души са ранени в бомбардировка с гранати в Източен А.. Нападението идва само ден след като десетки загинаха в троен самоубийствен атентат **в югоизточната** част на страната. Гранатите са хвърлени в местност с джамия и американска военна база. Полицията в провинция Х. съобщава, че бомбардировката е извършена в самата джамия по време на сутрешна молитва. Талибаните са поели отговорност за атентата във военната база в провинцията, но не са споменали нищо за нападението с гранати в джамията. Вчерашните експлозии в провинция Н. убили най-малко 36

души, включително 10 полицаи, и раниха други 120. Атаката е станала на оживен пазар, но наблизо не е имало правителствени сгради. Тримата атентатори-самоубийци са се взривили в различни райони в [населено място], един от тях пред болница. Това е най-смъртоносният ден за гражданите на А. тази година, коментира Ал Д.

По данни на news.bg от 01.09.2012г. дванайсет души са загинали при двоен самоубийствен атентат срещу голяма военна база на НАТО в А.. Атаката, при която има много ранени е извършена в база в окръг С., провинция **В.**, централната част на страната. В тази част на страната в натовските бази и край тях работят много местни хора. При атаката са убити най-малко десет афганистански цивилни и двама полицаи, но нито един чуждестранен войник не е загинал, заяви говорител на натовските сили И.. Според първоначалните сведения мъж се самовзривил на входа на базата и така дал възможност на камион да влезе вътре и на свой ред да се взриви. Говорителят на местната полиция А. Вали заяви, че ранените са толкова много, че за момента не е възможно да се установи точния им брой.

По данни на БНТ от 18.09.2012г. 12 души са загинали при атентат в столицата на А.. Експлозията е дело на жена, която се самовзривила докато покрай нея минавал минибус. Той возел служители на чуждестранна фирма. 8 от загиналите са граждани на Ю. А. и са работели за авиокомпания. Други трима са афганистанци. Организацията "Х.-и-Ислями" поела отговорността за атентата. Неин говорител съобщил, че жената се е взривила "в отговор на антиамериканското видео", имайки предвид филма, който според мюсюлманите, осмива пророка М..

По данни на news.bg от 21.11.2012г. двама мъже, скрили бомби в дрехите си, се взривили близо до базата на САЩ К. Е. в афганистанската столица К.. Загинали двама афганистански охранители, петима цивилни са ранени. Талибаните поели отговорност за атентата с имейл, пратен до журналисти. Нападението било извършено в момент, когато чуждите и афганистанските сили са затегнали мерките за сигурност в столицата заради празника А., който отбелязват мюсюлманите шиити, почитайки имам Х., внук на пророка М.. Миналата година на този празник бе извършена една от най-зрелищните атаки на верска основа от падането на талибанския режим. Терорист-самоубиец се взриви сред поклонници в шиитски храм, уби 56 души и рани повече от 160.

По данни на БНТ от 23.11.2012г. атентатор-самоубиец се взривил в зареден с експлозиви автомобил в град **М.** Ш., административен център на източната афганистанска провинция **В.** По първоначални данни са ранени най-малко 40 души, някои от които са в тежко състояние. Колата

била взривена близо до координационна служба на чуждестранни и афганистански сили за сигурност. Сред пострадалите има жени и деца, уточняват световните агенции. Според представители на афганистанската полиция, атентатор-самоубиец се е самовзривил в автомобил, разположен на улица, в близост до офиса на мироопазващите сили на НАТО в страната. Припомня се, че при друг атентат, станал преди два дни в К. (на 21.11.2012г.) били убити четирима. Тогава смъртник проникнал в силно защитена област на афганистанската столица, в което се намират няколко западни посолства и щаба на Международните сили за поддържане на сигурността в А..

По данни на news.bg от 29.11.2012г. най-малко десетима цивилни, сред които жени и деца, бяха убити в южен район на А., след като автомобилът им се натъкнал на крайпътна бомба. При експлозията в областта Д., провинция У., са ранени осем души, по данни на говорителя на провинциалната власт А. Х.. По думите му хората в колата пътували за среща с поклонници, които наскоро се били върнали от Мека.

По данни на news.bg от 14.12.2012г. е извършен атентат в К., А., след посещението на американския министър на отбраната Л. П., при който **атентатор-самоубиец е взривил кола** с експлозиви в близост до базата на НАТО. Загинали са най-малко двама души и са били ранени други 16.

По данни на news.bg от 06.01.2013г. четирима души са загинали, а други 15 са ранени при нападение в южната част на А.. Двама терористи се самовзривили по време на събиране на племенни лидери в южния [населено място].

По данни на електронно издание G..bg:

· Двама атентатори самоубийци се самовзривили на **26.10.2012г.** наред събрание на племенни водачи в Спин Б., в южен А., предаде АФП, като се позовава на местните власти.

· [Трима убити при самоубийствен атентат на футболен мач в А.](#) - от 01.08.2010г.

· [В А. Курбан байрямът започна със самоубийствен атентат пред джамия](#) - от **26.10.2012г.**

· [Самоубийствен атентат в американска база в А.](#) - от **15.10.2011г.**

· [Най-малко 21 жертви на самоубийствен атентат в К.](#) - от **06.06.2012г.**

· [Самоубийствен атентат в А.](#) - от **16.04.2011г.**

· [Нов самоубийствен атентат в А., има много ранени](#) - от **11.09.2011г.**

· [Дете загина при самоубийствен атентат в А.](#) - от **17.10.2011г.**

·[Най-малко пет жертви при самоубийствен атентат в А.](#) - от 03.01.2012г.

·[20 убити при самоубийствен атентат в джамия в А.](#) - от 26.10.2012г.

·[Нов самоубийствен атентат в А., има много пострадали](#) - от 23.11.2012г.

Спорният въпрос, който поставя безспорният факт на ежеседмични самоубийствени бомбени атентати в А., е дали е в страната въоръжен конфликт, при който безогледно насилие достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Въоръжен конфликт е налице, когато има прибегване до въоръжена сила между държави или продължително **въоръжено насилие** между държавните власти и организирани въоръжени групи или между такива групи в рамките на държава. Въоръжените конфликти (ВК) са международни и немеждународни (вътрешни). Дефиниция на Немеждународен въоръжен конфликт е дадена в Общия член 3 на четирите Женевските конвенции от 1949г. „*въоръжен конфликт, който няма международен характер и възниква на територията на една от високодоговарящите страни*” и вътрешни въоръжени конфликти, които имат тясна формулировка и се регулират от *Допълнителния протокол № II* 1977 година.

Вътрешният ВК следва да се отличава от вътрешните нарушения на реда: ситуации, в които съществува конфронтация в рамките на една държава, характеризираща се с определена сериозност и продължителност и включваща *актове на насилие*. Актовете на насилие са различни форми – от напълно спонтанни до определено ниво на организираност (каквато организираност се наблюдава при бомбените атентати в А.). В тези случаи държавната власт прибегва до полицейски сили (в някои случаи въоръжените си сили) за въдворяване на реда. Вътрешни напрежения са ситуации на сериозно напрежение (политическо, религиозно, расово, социално, икономически и др.), както и *последниците* от ВК или вътрешни безредици. Вътрешното напрежение се характеризира с масови арести, голям брой „политически затворници”, вероятно наличие на нехуманно третиране на задържаните; суспендиране на фундаменталните съдебни гаранции (на основание обявено извънредно положение или като факт), твърдения за изчезвания.

Съгласно пар.10 от Преамбюла на Актуализирани Насоки на Европейския съюз за утвърждаване на спазването на международното хуманитарно право (МХП) 2009/С 303/06 дали конкретната ситуация представлява въоръжен конфликт и дали този конфликт е международен или вътрешен, са въпроси, в които се съчетават факт и право, и чиито отговори зависят от цяла гама от фактори. Подходящ правен съвет и достатъчно информация относно конкретния контекст би следвало да се търсят винаги, когато се определя дали ситуацията представлява въоръжен конфликт и дали международното хуманитарно право е приложимо. Всяка ситуация на въоръжено насилие следва да бъде изследвана в специфичния си контекст, в който се случва и да бъде правно квалифицирана като въоръжен конфликт или не на базата на фактическите данни. Актовете на тероризъм не се покриват с понятието „въоръжен конфликт“. Тероризмът е сериозно криминално деяние, насочено срещу човешки живот, физическия интегритет и личните свободи или срещу обекти, значими за обществото, извършено с умисъл и с цел да всява страх сред гражданското население или да принуди правителството или друга институция да извършат или не извършат нещо. Въпреки липсата на общоприета дефиниция на международно ниво, терористичните актове са престъпления съгласно националните законодателства и съществуващите международни и регионални конвенции за тероризма. Актовете на тероризъм са забранени независимо дали са извършени по време на въоръжен конфликт, ситуации на вътрешно насилие или в мирно време, както от МХП, така и от националните законодателства и международното наказателно право. Въпросът дали актовете на тероризъм, осъществявани в различни части на света не представляват част от един и същ въоръжен конфликт (немеждународен въоръжен конфликт по смисъла на общия чл.3, а не на ДП 2 поради липсата на контрол на територия) следва да се разреши отрицателно. Приема се, че нивото на насилие чрез самоубийствени бомбени атентати във всички части на света взето като цяло не е достигнало прагът на въоръжен конфликт. Съдът приема, че ситуацията в страната на произход на чужденеца не може да се определи като немеждународен въоръжен конфликт, тъй като не се характеризира с елементи, включени в определението, дадено в Допълнителния протокол към Женевските конвенции от 12 август 1949 г. относно защитата на жертвите на въоръжени конфликти с немеждународен характер, според което немеждународен вътрешен конфликт е налице, когато съществува "продължително въоръжено насилие между държавната власт и организирани въоръжени групи или

между такива групи на територията на държавата". При прилагането на посочените критерии не се установяват обстоятелства, които да дават основание за предоставяне на субсидиарна международна закрила на жалбоподателя. Съдът приема, че в случая се касае за вътрешни нарушения на реда, конфронтация в рамките на една държава, характеризираща се с определена сериозност и продължителност и включваща актове на насилие (терористични актове), а не до въоръжен конфликт. Не би могло да се приеме, че всички граждани на А. са потенциално застрашени от нападения, само защото живеят в страната. В случая липсват индивидуално обусловени факти, които да формират убеждение, че поради етнически, религиозни или други причини безопасността на лицето, кандидатстващо за хуманитарна закрила, е застрашена във висока степен и съществува реален риск от преследване или от тежки посегателства върху живота и личността му. Сама по себе си, ситуацията в страната не може да служи като причина за предоставяне на субсидиарна закрила, ако историята на чужденеца не съдържа такива данни, въз основа на които да се направи заключение, че при завръщането му би бил подложен на сериозен риск от преследване или на тежки посегателства върху живота или личността му. Административният орган е обсъдил подробно информацията, събрана по преписката и законосъобразно е приел, че жалбоподателят не е бил принуден да напусне А. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, както и че не може да се предположи бъдещ риск от такова посегателство. Като е достигнал до извод за липса на основание за приложение по отношение на чужденеца на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ съобразно тълкуването, дадено в решение на СЕО от 17.02.2009 г. по дело С-465/07, административният орган е приложил правилно материалния закон.

По изложените съображения, като е отказал предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ и е обсъдил по чл. 35 АПК релевантните за това факти, административният орган е постановил законосъобразно решение и не е нарушил материалния закон. Предвид изложеното, СЪДЪТ приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С., I ОТДЕЛЕНИЕ, 2-ри състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. С., гражданин на А.,** [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, Национален център за бежанци чрез адв. С. Д. срещу **РЕШЕНИЕ** № 710 от 16.10.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на осн. чл. 75, ал. 1, т. 2 , вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: